

اظهار نظرها رو تحمل کنی. سارا اما در مقابل این وضعیت هیچوقت کوتاه نیامده و همیشه با قاطعیت از دیگران خواسته که اتاق را ترک بکنند تا راحت حرفش را برند. او می گوید در خیلی از موارد حتی با غر و لند بیماران هم مواجه شده ام اما توجهی نکردم تا به خودم و حق و حقوقم احترام گذاشته باشم.

از حسین میپرسم که آیا تا بحال با ویزیت گروهی یک پزشک مواجه شدی و اگر جوابت مثبت است واکنشت چطور بوده؟ او می گوید من زمانی برای عقیم بودنم و مشکلات مربوط به روابط زناشویی به پزشکی در این زمینه مراجعه کرده بودم. تک نفره وارد اتاق پزشک شدم و با آرامش در حال صحبت با دکتر بودم.

اما در مدت زمان ده تا پانزده دقیقه حضورم در اتاق پزشک بیش از پنج شش نفر برای نشان دادن جواب آزمایش و داروهایشان وارد اتاق شدند و من هربار حرفم را قطع کردم و در آخر ترجیح دادم سر و ته صحبت‌هایم را بزنم و حرفم را قطع کنم.

حقیقتش با توجه به اینکه مشکلم خیلی جدی بود انتظارم از پزشک این بود که به منشی بگوید کسی را راه ندهد اما اینطور نبود.

برخی پزشکان پیشکسوت تاکید دارند که یکی از ویژگی های بارز طبابت این است که بیماران را به صورت تکی ملاقات کنی و وقت زیادی را هم به گفتگو با آنها اختصاص بدهی. این گروهی ویزیت کردن اهانت به شخصیت بیمار تلقی می‌شود و اخلاق پزشکی این قضیه را رد می‌کند. حفظ اسرار بیمار و اینکه بیمار بتواند راحت حرف هایش را بزند از رسوم قدیمی در امر طبابت بوده که بایستی بسیار به آن پایبند بود. روانشناسان از تاثیر منفی رابطه میان پزشک و بیمار می‌گویند: در صورت نبود آرامش و حریم خصوصی اینگونه میگویند:

برخی پزشکان متخصص معتقدند که این شیوه ویزیت بیمار در بیمارستان ها به علت شلوغی ناشی از رایگان بودن برخی هزینه ها اغلب پدیده ای رایج است. در بیمارستان اغلب مقصر بیماران هستند که با سوالاتی که مربوط به حوزه تخصص پزشک مورد نظر نیست وقت تلف میکنند و می‌خواهند دور همی از ریزش مو بپرسند و هزار سوال بی ربط دیگر.

وقتی پزشک تعدادی از بیماران را به صورت گروهی در اتاقش ویزیت می کند و منتظر می ماند که یکی حرف‌هایش را بزند در حالی که دیگر بیماران هم سر تا پا گوش هستند در وقع شان کار خود پزشک و شان بیمار را پایین می آورد. حضور بیش از یک نفر بیمار در اتاق پزشک دور از اخلاق حرفه ای پزشک است که منجر به از بین رفت اعتماد بیمار به پزشک می شود. یکسری چیزها از حق و حقوق بیمار است که باید توسط پزشک رعایت شود و این در کنار حفظ حریم خصوصی شخص بیمار منجر به ایجاد یک احترام متقابل بین دو پزشک و بیمار می شود. البته نباید فراموش کنیم که این امر مهم نیاز به همکاری شخص بیمار داریم. چه بسا بارها دیدم که برخی از بیماران وارد اتاق شده اند و می گویند ما همین گوشه می شینیم کاری نداریم! بنابراین همه تقصیرها را به گردن شخص پزشک نباید انداخت.

یا اینکه برخی بیماران برای نشان دادن داروها عجله دارند و مراعات بیماری که داخل اتاق هست رو نمیکنند. بنابراین رفع این معضل نیاز به همکاری هم پزشک و هم بیمار دارد که منجر به حفظ حریم خصوصی بیمار میشود. از او میپرسم که آیا این نوع ویزیت ها برای منفعت مالی برخی پزشکان هست؟

دور هم گپی میزنند و دردی دوا می کنند. هر کس تجربه ای دارد که میان کلام پزشک حرفش را قطع می کند و با یک عذر خواهی کوچک از تجربه مشابهش به بیمار نشسته جلوی پزشک می گوید. او هم مریض است و در صف نشسته تا دکتر معاینه اش کند اما اینجا سالن انتظار نیست بلکه اتاق پزشک است با چهار صندلی.

یک نفر از حال و روزش می گوید و آن سه نفر منتظر با نگاهی خیره در حال دنبال کردن حرف های او هستند و بعضا پیشنهاداتی هم ارایه می دهند.

این نقض حقوق بیمار اتفاقی روتین در بسیاری از مطب های پزشکی سیرجان است اینکه بیمار مجبور است برای اینکه حرفش را فقط پزشک بشنود صدایش را پایین بیاورد یا در خیلی موارد نادر خواهد که بیماران بیرون بایستند تا او راحت حرفش را بزند. ماریا یکی از مراجعه کنندگان به یکی از این پزشکان است. برای مرحله دوم درمانش آمده و می گوید ماه پیش من به همراه دو نفر دیگر وارد اتاق پزشک شدیم. از هر دو خواستم که اگر امکانش هست بیرون بایستند چون مشکلم کاملا خصوصی بود و دوست نداشتم برای کسی به جز دکتر آن را مطرح کنم.

اما در کمال تعجب یکی شان گفت من پاهام خیلی درد می کنه دیگه نمیتونم برم بیرون دوباره بیام توو. اون یکیم با لبخندی الکی گفت ای بابا ما همه مشکل داریم خیالت راحت اینا جایی وا گو نمی شه. تعجب بیستر من از این بود که این واکنش ها برای دکتر خیلی طبیعی بود و او هم اصراری نکرد که دو بیمار دیگر بیرون بایستند. شاید باورتون نشه اما بخش زیادی از مشکلمو سانسور کردم و به طور خلاصه برای دکتر بازگو کردم.

چون توی ذهنم این بود که شهرمون کوچیکه و ممکنه آشنا در بیان. با پزشکی که ماریا درباره بی توجهی اش به حقوق بیمار گفته بود صحبت کردم. از او پرسیدم چرا شما و یا برخی پزشکان این درخواست بیمار را نادیده می گیرید و به جای اینکه بیماران را به صورت تک تک ویزیت کنید چند نفره ملاقات می کنید.

این ایراد را از سوی خود بیماران است

اینکه اگر تک نفره وارد اتاق پزشک بشوند تا بیست الی بیست و پنج دقیقه از بیماری های مختلفشون می گن و وقت دیگران را ضایع می کنند در حالی میزان ملاقات هر بیمار فقط ده دقیقه است و این کار را برای ما مشکل می کند که بخواهیم بیمار را بیرون کنیم. بنابراین وقتی چند نفر با هم داخل اتاق هستند سعی میکنند خیلی سریع مشکلمان را مطرح کنند و وقت دیگری را ضایع نکنند! بنابراین پزشک عیب را به گردن نبود آگاهی و فرهنگسازی بیماران در رعایت حقوق بیماران دانست.

با دیگر بیماران به خصوص آنهایی که حفظ حریم خصوصی شان برایشان اهمیت داشت بودند کسانی که معتقد بودند همه ما بنده خداییم و بیماری و مشکل برای هممون هست، بنابراین شنیدن علام بیماری بقیه برای خودش تجربه ای هست وارد بحث می شوم. جمله مشترک بسیاری شان این هست که بخش زیادی از حرف‌هایشان را برای پزشک سانسور کرده اند و ارد جزئیات نشده اند چون زیر ذره بین نگاه چند نفر بوده اند. سمیه میگوید. مطب فقط دندونپزشکی ها راحت و آسوده معاینه و درمان می شی. و چون فقط خودت هستی و دکتر مجبور نیستی زل زدن و